

Arrest

nr. 266 244 van 4 januari 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. LELIAERT
Cordoeaniersstraat 17 - 19
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 juli 2021 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat S. LELIAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verwerende partij stelt het feitenrelaas in de nota met opmerkingen als volgt voor:

“Verzoekende partij, met Poolse nationaliteit, vestigde zich in 2011 op Belgisch grondgebied, nadat zijn vader op 31.08.2011 werd ingeschreven in het vreemdelingenregister als werkzoekende. Op 10.11.2011 werd verzoeker ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Sinds 27.03.2015 is verzoeker in bezit van een E-kaart.

Per vonnis van 09.05.2018 werd door de Jeugdrechtbank van West-Vlaanderen, afdeling Brugge een maatregel van berisping genomen voor feiten van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen.

Per vonnis van 20.03.2019 door de Jeugdrechtbank van West-Vlaanderen - afdeling Brugge werd opnieuw een maatregel van berisping genomen voor feiten van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, diefstal en het opzettelijk beschadigen van andermans onroerende eigendommen.

Op 24.07.2019 werd verzoeker onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Gent uit hoofde van afpersing, door twee of meer personen, met gebruik of vertoon van wapens en met een voertuig om de diefstal of vlucht te vergemakkelijken.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde verzoeker op 15.10.2019 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden daar hij zich schuldig had gemaakt aan weerspanning tegen inspecteurs van de politiezone Bredene - De Haan en aan smaad door woorden, daden, gebaren of bedreigingen tegen inspecteurs van de politiezone Bredene-De Haan. Door hen uit te schelden en naar hen te rochelen.

Het Hof van Beroep van Gent veroordeelde verzoeker op 30.06.2020 (beroep tegen vonnis d.d. 05.12.2019) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar daar hij zich schuldig had gemaakt aan poging tot afpersing, door twee of meer personen, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat hij deed geloven dat hij gewapend was, namelijk een niet nader te bepalen hoeveelheid cannabis (feit gepleegd op 08.06.2019); aan afpersing met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat hij deed geloven dat hij gewapend was, namelijk een schoudertasje en een tuinpoortsleutel (feit gepleegd op 01.07.2019).

Op 26.07.2021 werd ten aanzien van verzoeker een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen. Het betreft de bestreden beslissing."

Dit feitenrelaas is correct en vindt steun in het administratief dossier. Wel werd de verklaring van inschrijving van verzoeker opgesteld te De Haan op 21 november 2011. De aanvraag dateert van 13 oktober 2011. Het uittreksel van het strafregister onderschrijft de veroordelingen en verzoeker betwist niet de veroordeling, uitgesproken door het Hof van Beroep te Gent op 30 juni 2020, opgesomd in het feitenrelaas en zoals voorgesteld door verzoeker.

De beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 juli 2021 tot beëindiging van het verblijf is de bestreden beslissing met volgende redengeving:

"(...)

Mijnheer naam : P.

voornaam : O. D.

geboortedatum : X

geboorteplaats: Koscierzyna

nationaliteit : Polen

Krachtens artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 19.08.2011 kwam uw vader (P. A. A., geboren te Koscierzyna op 01.01.1978, van Poolse nationaliteit) naar België. Diezelfde dag bood uw vader zich bij het gemeentebestuur van De Haan aan, diende hij een "Aanvraag van een verklaring van inschrijving als werknemer of werkzoekende" (bijlage 19) in en werd hij ingeschreven in het wachtregister. Op 31.08.2011 werd hij ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Op 12.10.2011 kwam u met uw moeder (P. J. M., geboren te Koscierzyna op X), uw zus (P. W. J., geboren te Koscierzyna op X) en uw broers (P. F. P., geboren te Koscierzyna op X en P. K. D., geboren te Koscierzyna op X) allen van Poolse nationaliteit, in België aan. Op 12.10.2011 bood uw moeder zich bij het gemeentebestuur van De Haan aan en diende zij een "Aanvraag van een verklaring van inschrijving als echtgenote van P. A. A." (bijlage 19) in. Voor u, uw zus en uw broers werd een "Aanvraag van een verklaring van inschrijving als bloedverwant in neerdalende lijn" (bijlage 19) ingediend en jullie werden ingeschreven in het wachtregister.

Op 10.11.2011 werden jullie ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Sinds 27.03.2015 bent u in het bezit van een E-kaart.

Bij vonnis van 09.05.2018 door de Jeugdrechtbank van West-Vlaanderen - afdeling Brugge werd een maatregel van berisping genomen voor feiten van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen.

Bij vonnis van 20.03.2019 door de Jeugdrechtbank van West-Vlaanderen - afdeling Brugge werd een maatregel van berisping genomen voor feiten van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, diefstal en het opzettelijk beschadigen van andermans onroerende eigendommen.

Op 24.07.2019 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Gent uit hoofde van afpersing, door twee of meer personen, met gebruik of vertoon van wapens en met een voertuig om de diefstal of uw vlucht te vergemakkelijken.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 15.10.2019 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan weerspanning tegen inspecteurs van de politiezone Bredene - De Haan en aan smaad door woorden, daden, gebaren of bedreigingen tegen inspecteurs van de politiezone Bredene - De Haan, namelijk door hen uit te schelden en naar hen te rochelen. Deze feiten pleegde u op 21.07.2019.

De Politierechtbank van Brugge veroordeelde u op 16.10.2019 tot een geldboete van 20 euro (x8 = 160 euro) (vervangend rijverbod: 15 dagen) met uitstel van 1 jaar voor 10 euro (x8 = 80 euro) uit hoofde van politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg : gedrag als voetganger (lichten).

Het Hof van Beroep van Gent veroordeelde u op 30.06.2020 (op beroep tegen vonnis d.d. 05.12.2019) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan poging tot afpersing, door twee of meer personen, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat u deed geloven dat u gewapend was, namelijk een niet nader te bepalen hoeveelheid cannabis (feit gepleegd op 08.06.2019); aan afpersing met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat u deed geloven dat u gewapend was, namelijk een schoudertasje en een tuinpoortsleutel (feit gepleegd op 01.07.2019).

Het is verontrustend dat u op zeer jonge leeftijd reeds bijzonder zwaarwichtige feiten heeft gepleegd. Zij getuigen van een immorele en criminele ingesteldheid, alsook van een absoluut gebrek aan respect voor andermans integriteit en eigendomsrecht. Uit het arrest van het Hof van Beroep d.d. 30.06.2020 blijkt dat u zich, samen met een kompaan, op minder dan 1 maand tijd schuldig maakte aan een poging tot afpersing met verschillende verzwarende omstandigheden, in feite een poging tot ripdeal bij een afgesproken cannabislevering, en aan een afpersing van een minderjarige, telkens met wapenvertoon. Het Hof van Beroep was van oordeel dat een effectieve gevangenisstraf van 4 jaar een passende en aangemeten bestraffing was, noodzakelijk om u het absoluut ontoelaatbare van uw handelen te doen inzien, het recidivegevaar in te dijen en ter bescherming van de maatschappij. Tijdens uw minderjarigheid kwam u reeds in contact met justitie wegens soortgelijke feiten, met name diefstallen met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, alsook een diefstal en opzettelijke beschadiging van andermans onroerend goed. U trok hieruit duidelijk niet de minste les. Na de feiten van poging tot afpersing en afpersing maakte u zich een paar weken later schuldig aan weerspanning, smaad en een verkeersdelict. Uit het vonnis d.d. 15.10.2019 blijkt dat u in het kader van de bestrijding van overlast door hangjongeren aan een controle onderworpen werd. U probeerde de politie, stelde zich uitdagend op en u weigerde om uw sigaret weg te gooien. Toen u aan een veiligheidsfouille onderworpen werd, werd u agressief. U maakte een rochelend geluid en spuwde in de richting van de schoenen van de inspecteur van de politie. Ook uw ouders mengden zich in de controle en stelden zich agressief en intimiderend op; zij verzetten zich tegen uw controle. De spanning escaleerde doordat andere medestanders opgeroepen werden en steeds meer schandaal en wanorde veroorzaakten. U slaagde er vervolgens in om zich aan de controle te onttrekken en in de woning te vluchten, van waaruit u grijsde naar de politie en hen verder uitdaagde en uitschold. Op vraag van de politie kwam u uiteindelijk uit de woning en enkele keren stapte u voorbij de deur in en uit de woning. Uiteindelijk werd u gevat en van uw vrijheid beroofd wegens verstoring van de openbare orde. U werd door twee politiemannen vastgehouden en toen u een rochelend geluid maakte om te spuwen, werd u naar de grond gebracht. U probeerde zich voortdurend los te rukken, vooral tijdens het boeien en een inspecteur liep daarbij een lichte verwonding op aan de rechter elleboog. Uit het vonnis blijkt dat u bij de politie gekend stond voor talrijke feiten die verband houden met een groep hangjongeren en overlast in de buurt. Uit het verhoor bleek dat u voor de politie slechts minachting en misprijzen kon opbrengen. Uit uw houding, de verklaring en de gedraging bleek dat u geen schuldinzicht, nog enige spijt had over uw gedrag. Gezien

uw persoonlijkheid kwam een werkstraf eerder ongepast voor; u was inmiddels trouwens aangehouden voor de feiten van afpersing, zodat niet vast stond dat u in de mogelijkheid was om een werkstraf uit te voeren. Een effectieve gevangenisstraf van 4 maanden diende u tot betere inzichten te brengen, zodat u een minimum aan respect zou leren opbrengen voor de fysieke en psychische integriteit van de dragers van het openbaar gezag.

Ook uw verblijf in de gevangenis verloopt niet vlekkeloos. Er dienden, in de gevangenis te Gent, reeds meerdere tuchtmaatregelen genomen te worden. Op 18.10.2019 voor het voederen van de duiven, op 21.10.2019 voor arrogant gedrag, negeren van orders, op 29.12.2019 probeerde u een fouille te ontlopen, op 18.02.2020 werd u verdacht van het roken van een joint, op 20.05.2020 voor braak op cel, op 22.05.2020 voor het weigeren van het aftekenen van het braakrapport, op 29.05.2020 voor het beschadigen van securifor systeem, op 27.09.2020 werden er tijdens een cel controle 2 USB sticks aangetroffen, op 30.09.2020 weigerde u de schade te betalen, op 10.10.2020 voor het negeren van orders/verstoring van de rust en op 23.10.2020 voor het doorgeven van verboden substantie.

De Strafvorderingrechtbank van Gent (hierna: SURB) heeft bij vonnis van 08.03.2021 uw verzoek tot een voorwaardelijke invrijheidstelling afgewezen. Uit dit vonnis blijkt: "Bij vonnis d.d. 16.11.2020 werden zowel het verzoek tot beperkte detentie als elektronisch toezicht afgewezen. Zo liep zijn detentiegedrag niet van een leien dakje, kon hij nog niet genieten van uitgaansvergunningen en penitentiaire verloven, was de maatschappelijke enquête nog niet gevoegd en was er nog geen begeleiding inzake zijn verslavingsproblematiek geconcretiseerd. De rechtbank merkte op dat de heer P. zich bovendien via de weg der geleidelijkheid diende te bewijzen en zijn reclassering diende voor te bereiden. Thans ligt een verzoek voorwaardelijke invrijheidstelling voor, doch dit verzoek dateert van vóór de afwijzing beperkte detentie en elektronisch toezicht. Sinds de afwijzing is er nog niet veel gewijzigd in het dossier. Hij kon nog steeds niet genieten van uitgaansvergunningen en penitentiaire verloven. De maatschappelijke enquête werd intussen wel gevoegd aan het dossier. Blijkt dat betrokkene terecht kan bij zijn ouders. De justitieassistent voegt er wel aan toe dat er best een evaluatiemoment gekoppeld wordt aan het penitentiair verlof alvorens over te gaan tot elektronisch toezicht of voorwaardelijke invrijheidstelling. Er is momenteel een nieuwe aanvraag voor penitentiair verlof lopende. De directie meldt ter zitting dat betrokkene, sinds hij in de gevangenis te Wortel verblijft, geen tuchten meer heeft opgelopen. Hij staat tevens op de wachtlijst om te werken. Het zal nu aan betrokkene zijn om zich verder te bewijzen tijdens detentie, alsook tijdens uitgaansvergunningen en penitentiaire verloven. Het toekennen van een voorwaardelijke invrijheidstelling is thans voorbarig. De rechtbank weerhoudt thans minstens het risico op het plegen van ernstige strafbare feiten waardoor zijn verzoek wordt afgewezen". U mag een nieuw verzoek doen voor een voorwaardelijke invrijheidstelling vanaf 07.09.2021.

Op 31.03.2021 werd er in de gevangenis te Wortel opnieuw een tuchtmaatregel genomen voor het oprapen van een pakketje en het overgooien van een pakje.

De Dienst Detentiebeheer stemde op 04.06.2021 in met de verderzetting van de penitentiaire verloven u toegekend op 19.03.2021, weliswaar met de aanpassingen van de voorwaarden om het risico inzake onttrekking in te perken. U dient te worden opgehaald aan de gevangenis en teruggebracht te worden naar de gevangenis door één van uw ouders. De uitgaansvergunningen u toegekend op 14.01.2021 kunnen worden voortgezet mits aanpassing van de voorwaarden: enkel op te nemen mits de voorafgaande bevestiging dat een afspraak mogelijk is zelfs gelet de onzekerheid i.v.m. uw verblijfsrecht; op de hoogte gebracht te worden van de beslissing van DVZ, van zodra deze ter beschikking is; onder begeleiding van een vertrouwenspersoon, goedgekeurd door de gevangenisdirecteur.

Uw advocaat benadrukte per mail d.d. 16.06.2021 dat u een eenmalige grote fout heeft begaan en dus geenszins in staat van herhaling diverse feiten heeft gepleegd; u schuldinzicht toont en bezig bent met uw reclasseringsplan dat ondertussen volledig op punt staat; er woont is, werk en begeleiding; u uitgaansvergunning en penitentiaire verloven heeft; dat u deze zomer opnieuw verschijnt voor de SURB voor de strafmodaliteit elektronisch toezicht en van zodra er een beslissing van deze rechtbank ontvangen werd, uw advocaat niet zal nalaten deze over te maken.

Tot op heden (19.07.2021) ging u nog niet in penitentiair verlof of uitgaansvergunning.

Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat er weldegelijk sprake is van schuldbesef of -inzicht, spijt of een duidelijke gedragswijziging. Het gegeven dat u bezig bent met uw reclassering en u in de gevangenis op de wachtlijst staat om te werken, wijst er nog niet noodzakelijk op dat u tot inkeer bent

gekomen of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Uit het uitwerken van een reclasseringsplan kan niet zonder meer blijken dat het gevaar voor recidive geweken is. Het reclasseringsplan is gerelateerd aan uw detentie en uw individueel strafuitvoeringstraject.

Voorgaande illustreert duidelijk dat uit uw persoonlijk handelen een voor de maatschappij gevaarlijke ingesteldheid naar voren komt en dat het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. U deelt de fundamentele waarden van de Belgische samenleving duidelijk niet, uw daden getuigen van een immorele en criminele ingesteldheid, alsook van een absoluut gebrek aan respect voor andermans integriteit en eigendomsrecht. U heeft een totaal verstoord waardenpatroon, een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en uw gedragingen tonen een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. De maatschappij dient beschermd te worden tegen individuen zoals u die enkel en alleen rekening houden met zichzelf. Er zijn dan ook ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Het gedrag dat u vertoont, getuigt overduidelijk van een gebrek aan normbesef, een gewelddadige, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. De vaststelling dat u sinds u in België verblijft, reeds tweemaal werd berispt door de jeugdrechtbank en dat u tweemaal veroordeeld werd voor criminele feiten, wijst er voorts op dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u uw verslavingsproblematiek inmiddels onder controle heeft. Het risico dat u ook in de toekomst weer strafbare feiten zal plegen, is te groot. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Op 15.06.2021 werd u tijdens een gesprek met de terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en dat u mogelijks de toegang tot het Belgisch grondgebied voor een bepaalde periode onttrokken zou worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Op 15.06.2021 werd de vragenlijst hoorrecht ingevuld. U verklaarde dat uw taal Pools is; dat u Engels en Nederlands kan lezen en schrijven; dat u sinds 2012 in België bent; dat u uw Poolse identiteitsdocumenten verloren bent en dat uw E-kaart kapot is maar dat deze normaal geldig is tot 2025; dat u geen ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was bij uw ouders in de (...) te Bredene; dat uw ouders intussen verhuisd zijn naar het (...) te Bredene en dat u bij uw ouders terecht kan; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in België; dat u familie heeft die in België verblijft, namelijk uw ouders (P. A. A. en P. J. M.) uw broers (P. K. en P. F.) en uw zussen (P. W. en P. E.); dat uw ouders op bezoek komen en dat het niet geschikt is voor kinderen; dat ze in Wortel nog niet op bezoek zijn geweest omdat het bijna 200 km is; dat u geen minderjarige kinderen in België; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat uw oma A. in Koscierzyna woont; dat u geen minderjarige kinderen heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u het 5de leerjaar in Wenduine gevolgd heeft; dat u daar 1 jaar gezeten hebt en verhuisd bent naar Bredene, waar u het 6de leerjaar heeft gedaan in Don Bosco; dat u een korte periode in het VTI te Oostende zat; dat u dan gestopt bent en overgestapt naar het Maritiem Instituut te Oostende, waar u bent gebleven tot u bijna 18 jaar was; dat u een getuigschrift van "Visserij" hebt; dat u even deeltijds onderwijs (leercontract) gedaan heeft in de visserij; dat u nog niet heeft gewerkt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u niet opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u niet naar uw land kan terugkeren omdat u hier alles opgebouwd heeft; dat u hier uw familie heeft; dat uw reclassering in orde is en dat u graag hier zou blijven.

Uw advocaat voegde op 16.06.2021 volgende documenten toe: een uittreksel uit het bevolkings- en vreemdelingenregister met gezinssamenstelling; een getuigschrift van woonst met historiek van het

adres; een bezoekerslijst van de gevangenis; een telefonielijst van de gevangenis; een beslissing verderzetting uitgangsvergunningen en penitentiair verlof; wachtlijst werk in de gevangenis; een attest van verworven competenties 'Roerganger' en uitbetalingen uitvaren op zee.

Uw advocaat wenste in haar mail d.d. 16.06.2021 te benadrukken dat u nog zeer jong bent. Er in Polen enkel een oma woonachtig is met wie u geen contact heeft. U sinds uw jonge jaren in België verblijft, Nederlands spreekt en werkbereid bent. Dat gezien u al zo lange tijd niet meer in Polen bent geweest, u aldaar absoluut geen toekomst meer heeft. U behaalde er geen enkel diploma en u stelt zich openlijk de vraag of u er ooit aan een job zou geraken.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

U verklaarde geen duurzame relatie te hebben op het grondgebied, evenmin zou u (minderjarige) kinderen hebben.

Uw vader (P. A. A., geboren te Koscierzyna op 01.01.1978, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 17.02.206), uw moeder (P. J. M., geboren te Koscierzyna op 28 05.1979, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 29.11.2021), uw broers (P. F. P., geboren te Koscierzyna op 29.11.2006, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 24.08.2025 en P. K. D., geboren te Koscierzyna op 16.04.1997, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 29.11.2021), uw zussen (P. W. J., geboren te Koscierzyna op 02.12.2010, van Poolse nationaliteit, identiteitskaart voor kinderen geldig tot 07.07.2018 en P. E. A., geboren te Oostende op 09.09.2014, van Poolse nationaliteit, identiteitskaart voor kinderen geldig tot 19.06.2019) verblijven in België. Uw vader en uw moeder komen op bezoek in de gevangenis.

Vóór u in de gevangenis terechtkwam, woonde u op hetzelfde adres als uw moeder, uw vader, uw broer F. en uw zussen W. en E. Uw broer K. woont sinds 04.01.2018 op de (...) te 8450 Oostende. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en broers en zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens; EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van dergelijke afhankelijkheid tussen u en uw moeder, uw vader, uw zussen en uw broers. U legt immers geen stukken voor die het tegendeel bewijzen.

Uit de omstandigheid dat u over een (vaste feitelijke) verblijfplaats beschikt bij uw moeder, uw vader, uw broer F. en uw zussen W. en E. en dat u in het verleden altijd bij hen gewoond hebt, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw moeder, uw vader, uw broer en uw zussen worden afgeleid. Het gegeven dat uw vader en uw moeder u komen bezoeken in de gevangenis en dat u zo goed als elke dag, vaak meerdere keren per dag met hen belt, wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Uw leeftijd, met name 21 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Desgewenst zouden uw ouders u ook vanuit België kunnen ondersteunen, bijvoorbeeld door stortingen. Er is geen onoverkomelijke hinderpaal om regelmatig contact te onderhouden, daar uw familie het land op volkomen regelmatige wijze kan in- en uitreizen.

Louter ten overvloede wordt opgemerkt dat u niet aantoonde dat er concrete hinderpalen voorliggen voor (een deel van) uw familieleden om samen met u terug te keren naar Polen. Concrete argumenten liggen in dit verband niet voor.

Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Uw ouders slaagden er blijkbaar in het verleden niet in u nodige structuur en begeleiding te geven om u van het slechte pad te houden, er liggen geen elementen voor waaruit blijkt dat zij daar nu wel in zouden slagen. Dat de uitoefening van uw familieleven met uw moeder, uw vader,

uw broers en uw zussen die in België gevestigd zijn, moeilijker zal verlopen, is het loutere gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De contacten met familie en vrienden in België kunnen ook op andere manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen. Ze kunnen u vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van een privéleven in Polen of elders.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Zoals reeds eerder vermeld, woont u sinds 12.10.2011 in België, u was toen 11 jaar en u bent inmiddels 21 jaar. Gezien de leeftijd waarop u in België aangekomen bent, is het normaal dat u hier school liep en dat er ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, terug zou keren naar uw herkomstland dan wel een derde land. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst.

Bovendien is niet gebleken dat u geen enkele binding meer zou hebben met Polen, noch dat er omstandigheden zouden zijn op grond waarvan een terugkeer naar Polen niet verwacht zou mogen worden. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U hebt er een grootste deel van uw leven verbleven en u spreekt de taal. U verklaarde in uw hoorrecht dat uw oma er woonachtig is met wie u geen contact zou hebben. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat dit contact weer aangehaald kan worden wanneer u zich daar zou vestigen en u een beroep zou kunnen doen op haar omgeving om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. U hebt tot uw 11e in Polen gewoond, u heeft er ongetwijfeld zelf ook nog vrienden en kennissen die u tijdelijk zouden kunnen opvangen. Bovendien kunnen uw ouders u desgewenst vanuit België nog financiële steun bieden tot u in staat bent in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in Polen dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Polen dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u officieel in België gewerkt hebt en u werkbereid bent doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De gevolgde opleidingen en de vaardigheden die u heeft opgedaan, zullen u wellicht van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt in Polen of daar waar u zich zal vestigen enkel positief beïnvloeden. Uit niks blijkt dat u met de werkervaring die u in België opdeed, geen toegang zou kunnen hebben tot de arbeidsmarkt in Polen om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van

strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.
(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van:

"Schending van artikel 44bis Vreemdelingenwet ;

- *Schending van artikel 8 EVRM ;*
- *Schending van artikel 22 Grondwet ;*
- *Schending van artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de EU;*
- *Schending van de materiële motivatieplicht alsook het zorgvuldigheids-, evenredigheids-, rechtszekerheid- en vertrouwensbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur."*

Het middel wordt als volgt toegelicht:

"De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS. 17 januari 2007, nr. 166.860; RvS. 7 december 2001, nr. 101.624; RW 5 juni 2009, nr. 28.348).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt vervolgens in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing haar oordeel moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (RvV nr. 80.585 van 2 mei 2012).

* * *

De bestreden beslissing zoals ter kennis gesteld op 27 juli 2021 beëindigt een duurzaam verblijfsrecht in hoofde van verzoeker dewelke in het bezit is van een E- kaart zoals afgeleverd door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Deze beslissing is gesteund op artikel 44bis, §2 Vw (stuk 1):

"Krachtens artikel 44bis, §2 van de wet van 15 december 1980 (...), wordt een einde gemaakt aan uw verblijf om de volgende redenen: (...)"

2.1 Artikel 28.3 Richtlijn en artikel 44bis, §2 én §3 Vw.

Artikel 44bis Vw. werd ingeschreven in de Vreemdelingenwet via art. 26 van de Wet van 24 februari 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken.

Deze bepaling stelt:

§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde; nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quiquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

De voorbereidende werken stellen bij de artikelsgewijze bespreking van artikel 26 van de Wet van 24 februari 2017 zeer duidelijk (zelfs als eerste zin ter zake):

"Dit artikel wil in de eerste plaats sommige bepalingen van richtlijn 2004/38/EG die het vrij verkeer en verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden beperken, naar behoren omzetten.

Het betreft de artikelen 27, lid 1 en 28 van deze richtlijn. Ze brengen een gradatie aan in de motieven die het mogelijk maken de burgers van de Unie en hun familieleden te verwijderen om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, gebaseerd op de mate van integratie van de betrokkene in het gastland.

(Parl. St. Kamer, DOC 54 2215/001, p. 34)

Bijgevolg moet artikel 44bis Vw. worden gelezen en geïnterpreteerd conform de Richtlijn 2004/38/EG en specifiek in het licht van art. 27 en 28 van de Richtlijn.

De Richtlijn 2004/38/EG stelt vooreerst als uitgangspunt dat het vrij verkeer van burgers van de Unie en hun familieleden één van de fundamentele vrijheden is van de Europese Unie. Punt 8 van de considerans van de Richtlijn gebruikt zelfs letterlijk het woord "vergemakkelijken" omtrent het vrij verkeer van familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten.

"Het recht van vrij verkeer en verblijf van personen binnen de EU vormt de hoeksteen van het burgerschap van de Unie dat in 1992 met het Verdrag van Maastricht werd ingevoerd. De geleidelijke afschaffing van de binnengrenzen in het kader van de Schengenakkoorden werd gevolgd door de vaststelling van Richtlijn 2004/38/EG betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden. "

(<http://www.europarl.europa.eu/atvourservice/nl/disDlavFtu.html?ftuld=FTU 2.1.3.html>)

De beperking en zeker de intrekking van het verblijfsrecht van een duurzaam verblijfsgerechtigd familielid van een burger van de Unie, dient dan ook de absolute uitzondering te blijven en is slechts eventueel gerechtigd in uitzonderlijke omstandigheden. Zo bepaalt de considerans van de Richtlijn o.a.:

"Verwijdering van burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde of openbare veiligheid is een maatregel die personen die zich, op grond van de hun door het Verdrag verleende rechten en vrijheden, daadwerkelijk in het gastland hebben geïntegreerd, ernstige schade kan toebrengen. De mogelijkheid om dergelijke maatregelen toe te passen, dient derhalve conform het evenredigheidsbeginsel te worden beperkt, teneinde rekening te houden met de graad van integratie van de betrokken personen, de duur van hun verblijf in het gastland, hun leeftijd, hun gezondheidstoestand, hun familiale en economische situatie en hun bindingen met het land van oorsprong.

Aldus zou de bescherming tegen verwijdering des te sterker moeten zijn naarmate de burger van de Unie en zijn familieleden beter in het gastland geïntegreerd zijn. Verwijderingsmaatregelen tegen personen die vele jaren op het grondgebied van het gastland hebben verbleven, in het bijzonder wanneer zij daar geboren zijn en er hun hele leven hebben gewoond, zouden slechts onder uitzonderlijke omstandigheden mogen worden genomen, namelijk indien er dwingende redenen van openbare veiligheid in het spel zijn. Voorts zou ook een verwijderingsmaatregel tegen minderjarigen alleen in dergelijke uitzonderlijke omstandigheden mogen worden genomen teneinde, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, de banden met de familie in stand te houden. "

(considerans 23 en 24 bij de Richtlijn 2004/38/EG)

Artikel 28 van de Richtlijn stelt daarom uitdrukkelijk:

'1. Alvorens een besluit tot verwijdering van het grondgebied om redenen van openbare orde of openbare veiligheid te nemen, neemt een gastland de duur van het verblijf van de betrokkene op zijn grondgebied, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het gastland en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong, in overweging.

2. Behalve om ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid kan een gastland geen besluit tot verwijdering van het grondgebied nemen ten aanzien van burgers van de Unie of familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die een duurzaam verblijfsrecht op zijn grondgebied hebben verworven.

3. Behalve om dwingende redenen van openbare veiligheid zoals door de lidstaten gedefinieerd, kan ten aanzien van burgers van de Unie of hun familieleden, ongeacht hun nationaliteit, geen besluit tot verwijdering worden genomen, indien zij:

- a) de laatste tien jaar in het gastland hebben verbleven, of
- b) minderjarig zijn, tenzij de verwijdering noodzakelijk is in het belang van de minderjarige, zoals bepaald in het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989. "

In casu schendt verweerder artikel 8 EVRM en artikel 7 Handvest zoals samen te lezen met de duidelijke en nauwkeurige bepalingen van artikel 28.3 van de Richtlijn van 2004/38/EG.

In casu betreft verzoeker een familielid van een burger van de Unie die voldoet aan de voorwaarden voor de strengst mogelijke bescherming in de zin van artikel 28.3 Richtlijn.

Immers is verzoeker:

- een familielid van een burger van de Unie;
- die de laatste tien jaar in het gastland (België) heeft verbleven.

Verzoeker verblijft sinds 2011 onafgebroken in BELGIË, zijnde de laatste tien jaar van zijn nog jonge leven.

In toepassing van artikel 28.3 Richtlijn en artikel 44bis, §3 Vw. (en de ratio legis van de wetgever ter zake) kan t.a.v. verzoeker, als familielid van een burger van de Unie, slechts om "dwingende redenen van openbare veiligheid" een einde worden gemaakt aan diens duurzaam verblijfsrecht, gezien hij de laatste tien jaar in het gastland heeft verbleven.

Verweerder oppert in de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker evenwel helemaal geen "dwingende redenen van nationale veiligheid" doch 'slechts' "ernstige redenen van openbare orde". Hetgeen conform de duidelijke tekst van de Richtlijn aldus onvoldoende is om verzoekers duurzaam verblijfsrecht te beëindigen.

De voorbereidende werken verwijzen o.a. naar het arrest van 22 mei 2012 van het Hof van Justitie (zaak C-348/09) waarin het Hof de gelegenheid had om de begrippen "ernstige redenen" en "dwingende redenen" te verduidelijken:

"40. (...) de wetgever van de Unie, door elke verwijderingsmaatregel in de in artikel 28, lid, van deze richtlijn genoemde gevallen afhankelijk te stellen van "dwingende redenen" van openbare veiligheid, een aanzienlijk enger begrip dan de "ernstige redenen" in de zin van lid 2 van dit artikel, de op dit lid 3 gebaseerde maatregelen duidelijk heeft willen beperken tot "uitzonderlijke omstandigheden", zoals reeds wordt aangekondigd in punt 24 van de considerans van deze richtlijn.

41. Het begrip "dwingende redenen van openbare veiligheid" veronderstelt immers niet alleen een aantasting van de openbare veiligheid, maar ook dat deze aantasting bijzonder ernstig is, hetgeen tot uiting komt door het gebruik van de woorden "dwingende redenen."

Volgens het Hof van Justitie veronderstelt het begrip "dwingende redenen van nationale veiligheid" niet alleen een aantasting van de nationale veiligheid maar ook dat deze aantasting 'bijzonder ernstig' is. Het Hof oordeelde al dat seksuele uitbuiting van kinderen beschouwd kan worden als een dwingende redenen van nationale veiligheid (HvJ 23/11/10, Tsakouridis, C-145/09 en HvJ 22/5/12, C-348/09).

Ook de voorbereidende werken verwijzen o.a. naar 'seksuele uitbuiting van kinderen'. Het is duidelijk dat verzoeker zich nimmer bezondigde aan dergelijke soort feiten, terwijl "dwingende redenen van nationale veiligheid" ook op geen enkel moment geopperd worden door verweerder in de bestreden beslissing.

Het louter bestaan van strafrechtelijke veroordelingen op zich volstaat niet om de beëindigingsbeslissing te motiveren.

De bestreden beslissing schendt dan ook artikel 44bis, §3 Vw. (in de correcte lezing van dit artikel conform artikel 28.3 Richtlijn in samenlezing met artikel 8 EVRM, artikel 7 Handvest en artikel 22 GW en de ratio legis van artikel 26 van de wet van 24.02.2017 zoals mag blijken uit de voorbereidende werken) door het verblijfsrecht van verzoeker te beëindigen wegens "ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid" overeenkomstig art. 44bis, §2 Vw. terwijl nochtans enkel "dwingende redenen van nationale veiligheid" rechtsgeldig een einde zouden kunnen maken aan het duurzaam verblijf van verzoeker. Dergelijke "dwingende redenen van nationale veiligheid" zijn evenwel niet aanwezig in hoofde van verzoeker en worden ook op geen enkel moment opgeworpen door verweerder.

De verbreking van de bestreden beslissing dringt zich dan ook op.

2.2 Ondergeschikt: geen afdoende ernstige redenen van openbare orde m.o.o. de beëindiging van het verblijfsrecht

Ondergeschikt en louter volledigheidshalve - gezien hetgeen hierboven uiteengezet onder onderdeel 2.1 van onderhavig middel - benadrukt verzoeker dat in casu, zelfs ingeval verzoeker zou vallen onder artikel 44bis, §2 Vw. en niet onder artikel 44bis, §3 Vw. (quod non), er nog steeds geen afdoende reden bestaat tot intrekking van diens duurzaam verblijfsrecht.

Artikel 44bis, §2 Vw. stelt dat de minister een einde KAN maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die een duurzaam verblijfsrecht hebben, alleen om "ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid".

Dit is bijgevolg geen verplichting, doch een keuze, waarbij deze discretionaire bevoegdheid met de nodige terughoudendheid dient te worden uitgeoefend, rekening houdend met het feit dat dit een uitzondering uitmaakt op de hoeksteen van het Europees Recht zijnde het vrij verkeer van EU-burgers en hun familieleden.

2.2.1. Zorgvuldigheidsbeginsel

De voorbereidende werken van de wet van 24 februari 2017 verduidelijkt expliciet:

" Wanneer zij overweegt een einde te maken aan het verblijf om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, moet de bevoegde overheid dus, gevat per geval, nagaan of de bedreiging die de betrokkene vertegenwoordigt wei voldoende ernstig is om dat te doen, gelet op zijn verblijfsstatus. Daartoe moeten alle relevante gegevens, feitelijke en juridische, die specifiek zijn voor het geval, in aanmerking genomen worden. "
(Parl. St. Kamer, DOC 54 2215/001, p. 24)

De zorgvuldigheidsnorm is in casu des te meer van belang, gezien verzoeker een jongeman is die sinds z'n 11e in BELGIË verblijft en bijgevolg geen enkele band heeft met z'n geboorteland. Hij groeide op in BELGIË, liep hier school, kent de taal, bouwde hier zijn sociale leven uit, ...

Op dit punt is verweerder manifest te kort geschoten in diens zorgvuldigheidsplicht.

Er werd met geen enkel overtuigingsstuk die werd overgemaakt rekening gehouden, zoals het attest samenstelling gezin te BREDENE, bezoekerslijst, telefonielijst, wachtlijst werk in gevangenis, attesten behaalde competities op school, ...

Verweerder baseert zich enkel op de strafrechtelijke feiten waarbij vermoedelijk de strenge bestraffing tot vier jaar gevangenisstraf vooral de doorslag gaf. Verzoeker was op het moment van de feiten 18 jaar oud.

Volgens verweerder zou er geen enkel stuk voorliggen waaruit lijkt dat er wel degelijk sprake is van schuldbesef of schuldinzicht. Verzoeker verblijft sinds 2019 ononderbroken in detentie. Hij zit bijgevolg in strafuitvoering na de veroordeling tot 4 jaar gevangenisstraf. Verzoeker vraagt zich luidop af wat verweerder dan verwacht als stuk om zijn schuldbesef of schuldinzicht aan te tonen? Vanuit detentie is dit moeilijk. Verzoeker is hard aan het werken aan zijn reclassering. Hij verwijst hiervoor naar het meest recente verslag van de psychosociale dienst van 29 juni 2021 waarin een overzicht wordt gegeven van

zijn reclasseringsplan (stuk 4). Verzoeker ging vóór het nemen van de huidige beslissing bovendien voor de eerste maal op Penitentiair Verlof. Dit verliep probleemloos. Verzoeker heeft lange tijd op deze kans moeten wachten, enerzijds wegens de coronamaatregelen en anderzijds omdat het verblijfsrecht van verzoeker nog in onderzoek was. Zoals gemeld, staat zijn reclassering nochtans op punt. Door het nemen van de bestreden beslissing, werden zijn uitgangsvergunningen en verloven echter inmiddels geschorst, waardoor verzoeker voor het blok wordt gezet. Er wordt van verzoeker verwacht dat hij schuldinzicht toont, maar door het nemen van huidige bestreden beslissing dd. 27 juli 2021 wordt hem de kans ontnomen om aan te tonen dat hij wel degelijk in de maatschappij kan functioneren.

Zulks is fundamenteel strijdig met het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur in samenlezing met art. 44bis, §2 Vw.

2.2.2. Geen af doende reden tot intrekking duurzaam verblijfsrecht

De voorbereidende werken van de wet van 24 februari 2014 stellen:

"Zo kan, conform de rechtspraak van het Hof van Justitie, het begrip "ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid" het deelnemen aan of ondersteunen van terroristische activiteiten of van een terroristische organisatie (arrest H.T., 24 juni 2015, C- 373/13, ECU:EU:C:2015:413), de aan de drugshandel gerelateerde criminaliteit (arrest Tsakouridis, 23 november 2011, C- 145/09, EU:C:2010:708; arrest Caifa, 19 januari 1999, C-348/96, EU:C:1999:6; arrest Orfanopou/os en Oiiveri, 29 april 2004, C-482/01 en C-493/01, EU:C:2004: 262), de daden van seksueel misbruik of verkrachting jegens een minderjarige, de mensenhandel en de seksuele uitbuiting van vrouwen en kinderen, de illegale handel in drugs, de illegale wapenhandel, het witwassen van geïd, de corruptie, de vervalsing van betaalmiddelen, de cybercriminaliteit en de georganiseerde misdaad (arrest P.I., 22 mei 2012, C-348/09, EU:C:2012:300), of nog de fiscale fraude (arrest Aiadzhov, 17 november.2011, C-434/10, EU:C:2011:750), dekken.

Toch dient erop gewezen dat zelfs bij dergelijke feiten de bevoegde overheid elke situatie in zijn geheel moet onderzoeken, zodat er niet automatisch een einde aan het verblijf kan worden gemaakt om "ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid". Het kan immers voorkomen dat de omstandigheden van de zaak niet de graad van ernst hebben die vereist is om als zodanig te worden gekwalificeerd.

(...)

Zo zat ook het bezit van drugs voor persoonlijk gebruik een heel ander karakter hebben dan het vervoeren van drugs in het kader van een georganiseerde drugshandel in een stad of op internationale schaal. "

(Pari. St. Kamer DOC 54 2215/001 p. 24-25)

Hoewel de feiten zoals door verzoeker in het verleden gepleegd evident laakbaar zijn, kaderden deze niet in daden van seksueel misbruik, witwassen, corruptie, ...

Verzoeker is van oordeel dat er onvoldoende rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden. Zo woont verzoeker reeds sinds 2011 en dus sinds z'n 11e levensjaar in BELGIË. Hij is thans 21 jaar oud. Stellen dat verzoeker door zijn huidige leeftijd in staat is om een zelfstandig leven te leiden en in zijn levensonderhoud te voorzien, is te kort door de bocht.

Verzoeker verblijft sinds zijn 18e in detentie. Hij is dus nog niet in de mogelijkheid geweest om spaargelden op te bouwen of een vaste tewerkstelling te hebben, alhoewel hij hiertoe wel degelijk gemotiveerd is. Verzoeker werkt vanuit detentie verder aan zijn reclassering. Hij kan een verblijfsadres bij z'n ouders, een werkbepoefte als stukadoor en een begeleiding via G. I. in BELGIË voorleggen. Hij wordt opgevolgd door de Strafvuiveringsrechtbank (stuk 4 en 5). Verzoeker is tot op vandaag volledig afhankelijk van zijn ouders. Er werd een maatschappelijke enquête uitgevoerd bij zijn ouders. Het resultaat is positief.

Bij een beëindiging van zijn verblijfsrecht, zou verzoeker in België geen enkele tewerkstelling meer vinden en dient hij terug te keren naar Polen waar hij sinds zijn 11 jaar niet meer geweest is. Hij heeft er enkel nog een oma met wie hij geen contacten onderhoudt. Hij heeft er geen woonst, geen werk, geen kennissen, geen opleiding, geen begeleiding, ... Verzoeker groeide daarentegen sinds z'n jeugd op in BELGIË, spreekt vloeiend Nederlands, heeft zijn dichte familieleden hier, volgde hier onderwijs, ... Stellen dat de familie van verzoeker op regelmatige wijze kan in- en uitreizen naar POLEN overtuigt niet.

De familie van verzoeker heeft hun leven in BELGIË opgebouwd, zijn trouwens allen hier tewerkgesteld en kunnen niet zomaar heen- en weer reizen naar POLEN.

Niet alleen het jonge leven van verzoeker zelf wordt aldus (onverwachts) volledig overhoop gegoooid, ook het leven van zijn familie (ouders, broers en zus die in BELGIË woont en werkt.

Er wordt allerminst rekening gehouden dat een persoon na een dergelijk eenmalig feit op zeer jonge leeftijd (18 jaar) én nadat hij zijn straf heeft ondergaan, wel degelijk nog een normaal leven kan leiden weg uit het crimineel milieu. Verzoeker had op het moment van de feiten immers de verkeerde vrienden. Ondertussen heeft hij volledig gebroken met deze vriendenkring en kan hij een reclasseringsplan met werk en begeleiding voorleggen (stuk 4).

Met de vinger wijzen naar de opvoeding van de ouders van verzoeker overtuigt evenmin. Ook zij veroordelen de daden van hun zoon, maar verzoeker is en blijft hun eigen vlees en bloed. Zij hebben wel degelijk gepoogd om de nodige structuur aan te bieden, maar nogmaals, mede door een slechte vriendenkring, beging verzoeker een eenmalige grote fout op 18 jarige leeftijd. Er werd overigens een maatschappelijke enquête uitgevoerd bij de ouders van verzoeker en deze leverde een positieve evaluatie op (stuk 4).

Verweerder toont bovendien niet aan welk actueel gevaar er nog zou bestaan in hoofde van verzoeker. Hij zit zijn detentie uit en bouwt volop aan z'n toekomst in BELGIË. Verweerder gaat er blijkbaar van uit dat er niemand z'n leven kan herpakken en acht het sowieso bewezen dat er nog steeds een actueel én ernstig gevaar zou zijn voor de openbare orde. Verzoeker betwist dit ten stelligste.

Verzoeker wordt niet eens de kans geboden om zijn schuldinzicht aan te tonen. Had verweerder enkele maanden gewacht met het nemen van een beslissing, had hij ook gezien dat verzoeker een strafuitvoeringsmodaliteit zou worden toegekend door de Strafvtoeringsrechtbank en met succes zou afronden. Door het nemen van huidige beslissing, wordt de toekomst van verzoeker volledig gehypothekeerd, gezien zijn uitgangsvergunningen en verloven louter om verblijfsrechtelijke redenen ondertussen werden opgeschort... Verzoeker kon nipt nog eenmaal op verlof bij z'n familie, hetgeen probleemloos verlopen is. Hij was stipt opnieuw terug aan de gevangenis te WORTEL. Sindsdien kreeg hij, door het nemen van huidige bestreden beslissing, geen kans meer om de gevangenis te verlaten.

Tot slot wenst verzoeker nog aan te halen dat hij de feiten niet in staat van herhaling pleegde, waardoor het onvoldoende is aangetoond dat er een neiging tot herhaling of tot volhouden van zijn foutief gedrag aanwezig is/was. Er was overigens geen burgerlijke partij/slachtoffer aanwezig bij de behandeling van het dossier inzake de veroordeling tot vier jaar gevangenisstraf. Het slachtoffer van de RIP-deal bleek een drugsdealer te zijn die op zijn beurt ook gedagvaard werd als beklaagde. Ook dit dient mede in overweging te worden genomen.

Verzoeker betwist dan ook ten stelligste dat hij een werkelijke, actuele én ernstige bedreiging zou vormen voor de samenleving.

Een intrekking van verzoekers duurzaam verblijfsrecht zou op heden een disproportionele aantasting uitmaken van diens recht op gezins- en familieleven (art. 8 EVRM, art. 7 Handvest en art. 22 GW).

Art. 44bis, § 4 stelt dat wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, hij rekening houdt met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Zelfs indien art. 44bis, §2 Vw. van toepassing zou zijn op verzoeker i.p.v. art. 44bis, §3 Vw. (quod non - zie supra), dient bij zorgvuldig onderzoek te worden vastgesteld dat een beëindiging van het duurzaam verblijfsrecht van verzoeker strijdig voorkomt met het evenredigheids- en proportionaliteitsbeginsel in samenlezing met art. 8 EVRM, art. 7 Handvest en art. 22 GW en artikel 44bis, §4 Vw.

Ook in deze meest ondergeschikte hypothese dringt zich nog steeds de verbreking van de bestreden beslissing op."

2.2. In een eerste onderdeel voert verzoeker de schending aan van artikel 44*bis*, § 2 en § 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Artikel 44*bis* van de Vreemdelingenwet luidt:

“§ 1.

Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2.

De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3.

De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

2.3. Zoals duidelijk blijkt uit artikel 44*bis*, §2, van de Vreemdelingenwet, kan de verwerende partij het verblijf beëindigen van Unieburgers en hun familieleden - met duurzaam verblijfsrecht - wanneer er ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid voorhanden zijn.

De bestreden beslissing is genomen op grond van §2 van artikel 44*bis* van de Vreemdelingenwet, wat met zich meebrengt dat de verwerende partij een einde aan het verblijf van de verzoeker kan maken indien blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde bestaan.

De redenering dat artikel 44*bis* van de Vreemdelingenwet in het licht van de artikelen 27 en 28 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna: de richtlijn 2004/38/EG) gelezen wordt, is correct.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, is *in casu* artikel 44*bis*, §3, van de Vreemdelingenwet hoegenaamd niet aan de orde. Dit artikel handelt over Unieburgers die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker toen, minderjarige, samen met zijn moeder in België aankwam op 12 oktober 2011 en op 13 oktober 2011 voor verzoeker een aanvraag voor een verklaring van inschrijving werd ingediend in de gemeente De Haan. De bestreden beslissing dateert van 27 juli 2021 zodat er geen periode van tien jaar ononderbroken verblijf van verzoeker in België is verstreken op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing.

De artikelen 27 en 28 van de richtlijn 2004/38/EG verzetten zich niet tegen een beëindiging van het verblijf op grond van het bestaan van redenen van ernstige openbare orde indien verzoeker geen tien jaar ononderbroken verblijf heeft in België.

De schending van artikel 44*bis*, § 3, van de Vreemdelingenwet kan niet dienstig aangevoerd worden.

In de mate dat verzoeker nog verwijst naar considerans 23 en 24 bij de richtlijn 2004/38/EG en naar artikel 28 van de richtlijn 2004/38/EG, zijn deze verwijzingen en citaten evenmin dienstig omdat

verzoeker niet beschikt over een verblijf van tien jaar in het Rijk op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing en evenmin minderjarig is. Hij is niet geboren in België. Verder blijkt overduidelijk uit de bestreden beslissing dat verzoeker zich niet kan steunen op een goede integratie in het Rijk. Artikel 28, 3 van de richtlijn 2004/38/EG en artikel 44bis, § 3, van de Vreemdelingenwet zijn niet van toepassing op verzoeker die geen tien jaar verbleef in het Rijk en niet minderjarig is.

Gans dit betoog gaat eraan voorbij dat verzoeker nog niet beschikte over een tienjarig verblijf in het Rijk. De redenering dat enkel aan het verblijf van verzoeker een einde kan worden gesteld indien er dwingende redenen zijn van openbare veiligheid bestaan, is niet correct. In het licht hiervan is de verwijzing naar het arrest van 22 mei 2012, C-348/09, van het Hof van Justitie (hierna: het Hof of het HvJ) niet dienstig. Verder blijkt uit de bestreden beslissing duidelijk dat de toepassing van artikel 28, 1 en 2 van de richtlijn 2004/38/EG werd nageleefd. De bestreden beslissing houdt rekening met de leeftijd van verzoeker, zijn gezondheid, gezins- en economische toestand, zijn sociale en culturele integratie en de band met het herkomstland.

In de mate dat verzoeker de schending van de artikelen 27 en 28 van de richtlijn 2004/38/EG en artikel 44bis, § 3, van de Vreemdelingenwet in dit onderdeel aanhaalt, in samenlezing met artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), artikel 22 van de Grondwet (hierna: de GW) en artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000, in werking getreden op 1 december 2009 (hierna: het Handvest), maakt hij dit niet aannemelijk.

2.3.1. In een tweede onderdeel, zij het in ondergeschikte orde, stelt verzoeker dat geen afdoende ernstige redenen van openbare orde bestaan om het verblijfsrecht te beëindigen, dit in het kader van de toepassing van artikel 44bis, §2, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker houdt voor dat de bestreden beslissing onzorgvuldig is genomen en dat geen rekening is gehouden met de overtuigingsstukken die hij overmaakte: attest samenstelling gezin te Bredene, bezoekerslijst, telefonielijst, wachtlijst werk in gevangenis, attesten behaalde competenties op school, en dat de verwerende partij enkel zich steunde op de strafrechtelijke feiten terwijl hij slechts 18 jaar oud was. Hij verwijst naar de stukken 4 en 5 dat hij toevoegt aan het verzoekschrift, zijnde een verslag van de psychosociale dienst van 29 juni 2021 en het probleemloos verlopen van zijn eerste penitentiare verlof en het proces-verbaal van de zitting van de strafuitvoeringsrechtbank van 14 juli 2021 (eigen onderlijning). Deze stukken moet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) buiten beschouwing laten omdat zij dateren van voor het nemen van de bestreden beslissing en niet werden kenbaar gemaakt aan de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110.548 en vaste rechtspraak van de Raad). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidsstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194.395).

Ook ter terechtzitting kan de advocaat van verzoeker niet meedelen, hetzij aantonen dat deze stukken werden kenbaar gemaakt aan de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing. Hoe dan ook zijn zij niet van aard de bestreden beslissing te vermogen te wijzigen, gelet op het voorgaande en op wat volgt.

2.3.2. Het lijkt wel dat verzoeker de bestreden beslissing niet volledig las.

Uit de volgende motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met de stukken die kenbaar werden gemaakt voor het nemen van de bestreden beslissing:

“(…)

Uw advocaat voegde op 16.06.2021 volgende documenten toe: een uittreksel uit het bevolkings- en vreemdelingenregister met gezinssamenstelling; een getuigschrift van woonst met historiek van het adres; een bezoekerslijst van de gevangenis; een telefonielijst van de gevangenis; een beslissing verderzetting uitgangsvergunningen en penitentiair verlof; wachtlijst werk in de gevangenis; een attest van verworven competenties ‘Roerganger’ en uitbetalingen uitvaren op zee.

Uw advocaat wenste in haar mail d.d. 16.06.2021 te benadrukken dat u nog zeer jong bent. Er in Polen enkel een oma woonachtig is met wie u geen contact heeft. U sinds uw jonge jaren in België verblijft, Nederlands spreekt en werkbereid bent. Dat gezien u al zo lange tijd niet meer in Polen bent geweest, u aldaar absoluut geen toekomst meer heeft. U behaalde er geen enkel diploma en u stelt zich openlijk de vraag of u er ooit aan een job zou geraken.

(...)

U verklaarde geen duurzame relatie te hebben op het grondgebied, evenmin zou u (minderjarige) kinderen hebben.

Uw vader (P. A. A., geboren te Koscierzyna op 01.01.1978, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 17.02.206), uw moeder (P. J. M., geboren te Koscierzyna op 28 05.1979, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 29.11.2021), uw broers (P. F. P., geboren te Koscierzyna op 29.11.2006, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 24.08.2025 en P. K. D., geboren te Koscierzyna op 16.04.1997, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 29.11.2021), uw zussen (P. W. J., geboren te Koscierzyna op 02.12.2010, van Poolse nationaliteit, identiteitskaart voor kinderen geldig tot 07.07.2018 en P. E. A., geboren te Oostende op 09.09.2014, van Poolse nationaliteit, identiteitskaart voor kinderen geldig tot 19.06.2019) verblijven in België. Uw vader en uw moeder komen op bezoek in de gevangenis.

Vóór u in de gevangenis terecht kwam, woonde u op hetzelfde adres als uw moeder, uw vader, uw broer F. en uw zussen W. en E. Uw broer K. woont sinds 04.01.2018 op de (...) te 8450 Oostende. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en broers en zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens; EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van dergelijke afhankelijkheid tussen u en uw moeder, uw vader, uw zussen en uw broers. U legt immers geen stukken voor die het tegendeel bewijzen.

Uit de omstandigheid dat u over een (vaste feitelijke) verblijfplaats beschikt bij uw moeder, uw vader, uw broer F. en uw zussen W. en E. en dat u in het verleden altijd bij hen gewoond hebt, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw moeder, uw vader, uw broer en uw zussen worden afgeleid. Het gegeven dat uw vader en uw moeder u komen bezoeken in de gevangenis en dat u zo goed als elke dag, vaak meerdere keren per dag met hen belt, wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Uw leeftijd, met name 21 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Desgewenst zouden uw ouders u ook vanuit België kunnen ondersteunen, bijvoorbeeld door stortingen. Er is geen onoverkomelijke hinderpaal om regelmatig contact te onderhouden, daar uw familie het land op volkomen regelmatige wijze kan in- en uitreizen.

Louter ten overvloede wordt opgemerkt dat u niet aantoonde dat er concrete hinderpalen voorliggen voor (een deel van) uw familieleden om samen met u terug te keren naar Polen. Concrete argumenten liggen in dit verband niet voor.

Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Uw ouders slaagden er blijkbaar in het verleden niet in u nodige structuur en begeleiding te geven om u van het slechte pad te houden, er liggen geen elementen voor waaruit blijkt dat zij daar nu wel in zouden slagen. Dat de uitoefening van uw familieleven met uw moeder, uw vader, uw broers en uw zussen die in België gevestigd zijn, moeilijker zal verlopen, is het loutere gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De contacten met familie en vrienden in België kunnen ook op andere manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen. Ze kunnen u vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van een privéleven in Polen of elders.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Zoals reeds eerder vermeld, woont u sinds 12.10.2011 in België, u was toen 11 jaar en u bent inmiddels 21 jaar. Gezien de leeftijd waarop u in België aangekomen bent, is het normaal dat u hier school liep en dat er ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, terug zou

keren naar uw herkomstland dan wel een derde land. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst.

Bovendien is niet gebleken dat u geen enkele binding meer zou hebben met Polen, noch dat er omstandigheden zouden zijn op grond waarvan een terugkeer naar Polen niet verwacht zou mogen worden. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U hebt er een grootste deel van uw leven verbleven en u spreekt de taal. U verklaarde in uw hoorrecht dat uw oma er woonachtig is met wie u geen contact zou hebben. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat dit contact weer aangehaald kan worden wanneer u zich daar zou vestigen en u een beroep zou kunnen doen op haar omgeving om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. U hebt tot uw 11e in Polen gewoond, u heeft er ongetwijfeld zelf ook nog vrienden en kennissen die u tijdelijk zouden kunnen opvangen. Bovendien kunnen uw ouders u desgewenst vanuit België nog financiële steun bieden tot u in staat bent in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in Polen dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Polen dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u officieel in België gewerkt hebt en u werkbereid bent doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De gevolgde opleidingen en de vaardigheden die u heeft opgedaan, zullen u wellicht van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt in Polen of daar waar u zich zal vestigen enkel positief beïnvloeden. Uit niks blijkt dat u met de werkervaring die u in België opdeed, geen toegang zou kunnen hebben tot de arbeidsmarkt in Polen om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden. U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.” (eigen onderlijning).

Uit deze motieven blijkt dat de verwerende partij het attest van samenstelling gezin, de bezoekerslijst en telefonielijst, de wachtlijst in gevangenis en de behaalde competenties in acht heeft genomen. De verwerende partij oordeelt correct dat verzoeker, als meerderjarige, geen bijzondere afhankelijkheidsrelatie met zijn in België wonende familieleden heeft aangehaald. Telefonische ondersteuning kan de familie geven vanuit België. Uit het administratief dossier blijkt dat alleen de ouders van verzoeker hem bezochten en dan nog slechts tot hij verhuisde naar Wortel. Verzoeker heeft zich inderdaad op de wachtlijst gezet voor werk in de gevangenis. Hij toont niet aan ooit gewerkt te hebben in de gevangenis en het beroepsverleden dat verzoeker voordien kende, is uiterst zwak: Dolsis opzoeking leert dat verzoeker enkele dagen werkte in 2015 en 2016.

Uit het geheel van de gegevens besluit de verwerende partij correct dat in dit geval de bescherming van de openbare orde opweegt ten overstaan van verzoekers eigen belangen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. De verzoeker maakt niet aannemelijk dat geen rekening is gehouden met dienstige stukken en dat een zorgvuldige voorbereiding van de bestreden beslissing ontbreekt. De Raad wijst erop dat verzoeker niet alleen een vragenlijst invulde maar ook uitgebreid mondeling werd gehoord en dat de bestreden beslissing rekening hield met de argumenten die verzoeker voorhield.

Verzoeker meent dat hij wel schuldinzicht en schuldbesef heeft. Hij verblijft sedert 2019 in de gevangenis. Hij houdt voor hard te werken aan zijn reclassering maar dat door de coronamaatregelen en het onderzoek van verzoekers verblijfsrecht hem de kans wordt ontnomen om aan te tonen dat hij in de maatschappij kan functioneren en schuldinzicht kan tonen.

Daargelaten dat de stukken 4 en 5 bij het verzoekschrift niet kenbaar werden gemaakt aan de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing, zijn er voldoende andere wegen om schuldinzicht te tonen, terwijl anderzijds de bestreden beslissing correct vaststelt dat blijkens de gegeven opsomming van de tuchtmaatregelen jegens hem genomen voor feiten en gedragen gepleegd in de gevangenis hoegenaamd geen blijk van schuldbesef aangetoond wordt. Van een persoon met schuldinzicht en schuldbesef mag verwacht worden dat hij zich gedraagt zoals het hoort en volgens de regels, niet alleen in de wet weergegeven maar ook aan de regels die gelden in een gevangenisregime.

De bestreden beslissing stelt:

“Ook uw verblijf in de gevangenis verloopt niet vlekkeloos. Er dienden, in de gevangenis te Gent, reeds meerdere tuchtmaatregelen genomen te worden. Op 18.10.2019 voor het voederen van de duiven, op 21.10.2019 voor arrogant gedrag, negeren van orders, op 29.12.2019 probeerde u een fouille te ontlopen, op 18.02.2020 werd u verdacht van het roken van een joint, op 20.05.2020 voor braak op cel, op 22.05.2020 voor het weigeren van het aftekenen van het braakrapport, op 29.05.2020 voor het beschadigen van securifor systeem, op 27.09.2020 werden er tijdens een cel controle 2 USB sticks aangetroffen, op 30.09.2020 weigerde u de schade te betalen, op 10.10.2020 voor het negeren van orders/verstoren van de rust en op 23.10.2020 voor het doorgeven van verboden substantie.

De Strafvatvoeringsrechtbank van Gent (hierna: SURB) heeft bij vonnis van 08.03.2021 uw verzoek tot een voorwaardelijke invrijheidstelling afgewezen. Uit dit vonnis blijkt: "Bij vonnis d.d. 16.11.2020 werden zowel het verzoek tot beperkte detentie als elektronisch toezicht afgewezen. Zo liep zijn detentiegedrag niet van een leien dakje, kon hij nog niet genieten van uitgaansvergunningen en penitentiaire verloven, was de maatschappelijke enquête nog niet gevoegd en was er nog geen begeleiding inzake zijn verslavingsproblematiek geconcretiseerd. De rechtbank merkte op dat de heer P. zich bovendien via de weg der geleidelijkheid diende te bewijzen en zijn reclassering diende voor te bereiden. Thans ligt een verzoek voorwaardelijke invrijheidstelling voor, doch dit verzoek dateert van vóór de afwijzing beperkte detentie en elektronisch toezicht. Sinds de afwijzing is er nog niet veel gewijzigd in het dossier. Hij kon nog steeds niet genieten van uitgaansvergunningen en penitentiaire verloven. De maatschappelijke enquête werd intussen wel gevoegd aan het dossier. Blijkt dat betrokkene terecht kan bij zijn ouders. De justitieassistent voegt er wel aan toe dat er best een evaluatiemoment gekoppeld wordt aan het penitentiair verlot alvorens over te gaan tot elektronisch toezicht of voorwaardelijke invrijheidstelling. Er is momenteel een nieuwe aanvraag voor penitentiair verlot lopende. De directie meldt ter zitting dat betrokkene, sinds hij in de gevangenis te Wortel verblijft, geen tuchten meer heeft opgelopen. Hij staat tevens op de wachtlijst om te werken. Het zal nu aan betrokkene zijn om zich verder te bewijzen tijdens detentie, alsook tijdens uitgaansvergunningen en penitentiaire verloven. Het toekennen van een voorwaardelijke invrijheidstelling is thans voorbarig. De rechtbank weerhoudt thans minstens het risico op het plegen van ernstige strafbare feiten waardoor zijn verzoek wordt afgewezen". U mag een nieuw verzoek doen voor een voorwaardelijke invrijheidstelling vanaf 07.09.2021.

Op 31.03.2021 werd er in de gevangenis te Wortel opnieuw een tuchtmaatregel genomen voor het oprapen van een pakketje en het overgooien van een pakje.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier. Het herhaaldelijk zich blootstellen aan tuchtmaatregelen, waarvan recent nog op 31 maart 2021, toont geen schuldinzicht aan.

Louter ten overvloede: uit stuk 4 blijkt dat verzoeker eraan werkt om in de toekomst werk te vinden maar ook dat de strafuitvoeringsrechtbank stelde dat hij moet bewijzen dat hij zich “normconform” kan gedragen. De tuchtmaatregel van 31 maart 2021 kan dit niet aantonen. Verzoeker kan niet ernstig voorhouden dat hij zich normconform gedraagt binnen de regels van de gevangenis. Stuk 5 geeft enkel het gestelde ter terechtzitting van 14 juli 2021 weer, waar ook uit blijkt dat het openbaar ministerie negatief adviseert en erop wijst dat mogelijkheid tot onttrekking aanwezig is.

Waar verzoeker voorhoudt dat het nemen van een penitentiair verlot is geschied voor het nemen van de bestreden beslissing en dit probleemloos is geschied, blijkt dit niet uit het administratief dossier en is dit aspect niet van die aard om aan te tonen dat verzoeker geen bedreiging meer vormt voor de maatschappij.

Verder volstaat de vaststelling dat de laatst gepleegde strafrechtelijke inbreuken dateren, volgens verzoeker, van 8 juni 2019 en 1 juli 2019. Verzoeker gaat eraan voorbij dat hij werd aangehouden op 24 juli 2019 zodat deze feiten dateren van minder dan een maand van zijn aanhouding en het voortzetten van de nadien uitgesproken bestraffing. De feiten zijn recent en het is nogal wies dat verzoeker

tijdens zijn gevangenisstraf geen strafrechtelijke feiten pleegt. Anderzijds wordt vastgesteld dat verzoeker ook nog tuchtstraffen onderging.

Het gegeven dat de bestreden beslissing is genomen en voordien een onderzoek naar deze beslissing plaatsgreep, is wettelijk. Het eventuele gevolg dat daardoor verzoeker moeilijk kan verlof nemen en zijn uitgaansvergunningen zijn stopgezet, maakt niet dat de bestreden beslissing onzorgvuldig is.

De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aannemelijk gemaakt.

2.4. Verzoeker stelt dat geen afdoende redenen bestaan om het verblijfsrecht te beëindigen. Met verwijzing naar de bespreking van het eerste onderdeel, vereist artikel 44bis, §2, van de Vreemdelingenwet dat er ernstige redenen moeten bestaan om het verblijfsrecht van verzoeker te kunnen beëindigen.

Verzoeker minimaliseert de ernst van de gepleegde strafrechtelijke feiten. Het is correct dat een loutere verwijzing naar veroordelingen en strafbare feiten op zich alleen niet volstaan om de bestreden beslissing te nemen, maar in dit geval legt de bestreden beslissing op omstandige wijze uit waarom er ernstige redenen van openbare orde bestaan en het gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. De bestreden beslissing grijpt onder meer terug naar de veroordelingen en kijkt na welke feiten aan de basis liggen, wanneer de feiten recent zijn gepleegd, onderzoekt de aard van de strafrechtelijke inbreuken en baseert zich op het gedrag van verzoeker na de veroordelingen, te weten tijdens verzoekers verblijf in de gevangenis. De bestreden beslissing ontleedt de gedragingen van verzoeker, zijn handelen en moraliteit. Zij neemt alle elementen, ook deze aangebracht door verzoeker, mee in acht. De bestreden beslissing gaat veel verder dan het enkel verwijzen naar strafrechtelijke veroordelingen.

De verwijzing naar de voorbereiden werken van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet is niet dienstig. Verzoeker heeft zich aan veel meer schuldig gemaakt dan drugsgebruik voor zichzelf. Dit blijkt uit de volgende motieven:

“Bij vonnis van 09.05.2018 door de Jeugdrechtbank van West-Vlaanderen - afdeling Brugge werd een maatregel van berisping genomen voor feiten van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen.

Bij vonnis van 20.03.2019 door de Jeugdrechtbank van West-Vlaanderen - afdeling Brugge werd een maatregel van berisping genomen voor feiten van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, diefstal en het opzettelijk beschadigen van andermans onroerende eigendommen.

Op 24.07.2019 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Gent uit hoofde van afpersing, door twee of meer personen, met gebruik of vertoon van wapens en met een voertuig om de diefstal of uw vlucht te vergemakkelijken.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 15.10.2019 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan weerspanning tegen inspecteurs van de politiezone Bredene - De Haan en aan smaad door woorden, daden, gebaren of bedreigingen tegen inspecteurs van de politiezone Bredene - De Haan, namelijk door hen uit te schelden en naar hen te rochelen. Deze feiten pleegde u op 21.07.2019.

De Politierechtbank van Brugge veroordeelde u op 16.10.2019 tot een geldboete van 20 euro (x8 = 160 euro) (vervangend rijverbod: 15 dagen) met uitstel van 1 jaar voor 10 euro (x8 = 80 euro) uit hoofde van politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg : gedrag als voetganger (lichten).

Het Hof van Beroep van Gent veroordeelde u op 30.06.2020 (op beroep tegen vonnis d.d. 05.12.2019) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan poging tot afpersing, door twee of meer personen, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat u deed geloven dat u gewapend was, namelijk een niet nader te bepalen hoeveelheid cannabis (feit gepleegd op 08.06.2019); aan afpersing met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat u deed geloven dat u gewapend was, namelijk een schoudertasje en een tuinpoortsleutel (feit gepleegd op 01.07.2019).

(...)Ook uw verblijf in de gevangenis verloopt niet vlekkeloos. Er dienden, in de gevangenis te Gent, reeds meerdere tuchtmaatregelen genomen te worden. Op 18.10.2019 voor het voederen van de

duiven, op 21.10.2019 voor arrogant gedrag, negeren van orders, op 29.12.2019 probeerde u een fouille te ontlopen, op 18.02.2020 werd u verdacht van het roken van een joint, op 20.05.2020 voor braak op cel, op 22.05.2020 voor het weigeren van het aftekenen van het braakrapport, op 29.05.2020 voor het beschadigen van securifor systeem, op 27.09.2020 werden er tijdens een cel controle 2 USB sticks aangetroffen, op 30.09.2020 weigerde u de schade te betalen, op 10.10.2020 voor het negeren van orders/verstoring van de rust en op 23.10.2020 voor het doorgeven van verboden substantie.

De Strafvorderingrechtbank van Gent (hierna: SURB) heeft bij vonnis van 08.03.2021 uw verzoek tot een voorwaardelijke invrijheidstelling afgewezen. Uit dit vonnis blijkt: "Bij vonnis d.d. 16.11.2020 werden zowel het verzoek tot beperkte detentie als elektronisch toezicht afgewezen. Zo liep zijn detentiegedrag niet van een leien dakje, kon hij nog niet genieten van uitgaansvergunningen en penitentiaire verloven, was de maatschappelijke enquête nog niet gevoegd en was er nog geen begeleiding inzake zijn verslavingsproblematiek geconcretiseerd. De rechtbank merkte op dat de heer P. zich bovendien via de weg der geleidelijkheid diende te bewijzen en zijn reclassering diende voor te bereiden. Thans ligt een verzoek voorwaardelijke invrijheidstelling voor, doch dit verzoek dateert van vóór de afwijzing beperkte detentie en elektronisch toezicht. Sinds de afwijzing is er nog niet veel gewijzigd in het dossier. Hij kon nog steeds niet genieten van uitgaansvergunningen en penitentiaire verloven. De maatschappelijke enquête werd intussen wel gevoegd aan het dossier. Blijkt dat betrokkene terecht kan bij zijn ouders. De justitieassistent voegt er wel aan toe dat er best een evaluatiemoment gekoppeld wordt aan het penitentiair verlof alvorens over te gaan tot elektronisch toezicht of voorwaardelijke invrijheidstelling. Er is momenteel een nieuwe aanvraag voor penitentiair verlof lopende. De directie meldt ter zitting dat betrokkene, sinds hij in de gevangenis te Wortel verblijft, geen tuchten meer heeft opgelopen. Hij staat tevens op de wachtlijst om te werken. Het zal nu aan betrokkene zijn om zich verder te bewijzen tijdens detentie, alsook tijdens uitgaansvergunningen en penitentiaire verloven. Het toekennen van een voorwaardelijke invrijheidstelling is thans voorbarig. De rechtbank weerhoudt thans minstens het risico op het plegen van ernstige strafbare feiten waardoor zijn verzoek wordt afgewezen". U mag een nieuw verzoek doen voor een voorwaardelijke invrijheidstelling vanaf 07.09.2021.

Op 31.03.2021 werd er in de gevangenis te Wortel opnieuw een tuchtmaatregel genomen voor het oprapen van een pakketje en het overgooien van een pakje."

En de volgende ontleding van het gedrag van verzoeker:

"Het is verontrustend dat u op zeer jonge leeftijd reeds bijzonder zwaarwichtige feiten heeft gepleegd. Zij getuigen van een immorele en criminele ingesteldheid, alsook van een absoluut gebrek aan respect voor andermans integriteit en eigendomsrecht. Uit het arrest van het Hof van Beroep d.d. 30.06.2020 blijkt dat u zich, samen met een kompaan, op minder dan 1 maand tijd schuldig maakte aan een poging tot afpersing met verschillende verzwarende omstandigheden, in feite een poging tot ripdeal bij een afgesproken cannabislevering, en aan een afpersing van een minderjarige, telkens met wapenvertoon. Het Hof van Beroep was van oordeel dat een effectieve gevangenisstraf van 4 jaar een passende en aangemeten bestraffing was, noodzakelijk om u het absoluut ontoelaatbare van uw handelen te doen inzien, het recidivegevaar in te dijen en ter bescherming van de maatschappij. Tijdens uw minderjarigheid kwam u reeds in contact met justitie wegens soortgelijke feiten, met name diefstallen met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, alsook een diefstal en opzettelijke beschadiging van andermans onroerend goed. U trok hieruit duidelijk niet de minste les. Na de feiten van poging tot afpersing en afpersing maakte u zich een paar weken later schuldig aan weerspanning, smaad en een verkeersdelict. Uit het vonnis d.d. 15.10.2019 blijkt dat u in het kader van de bestrijding van overlast door hangjongeren aan een controle onderworpen werd. U probeerde de politie, stelde zich uitdagend op en u weigerde om uw sigaret weg te gooien. Toen u aan een veiligheidsfouille onderworpen werd, werd u agressief. U maakte een rochelend geluid en spuwde in de richting van de schoenen van de inspecteur van de politie. Ook uw ouders mengden zich in de controle en stelden zich agressief en intimiderend op; zij verzetten zich tegen uw controle. De spanning escaleerde doordat andere medestanders opgeroepen werden en steeds meer schandaal en wanorde veroorzaakten. U slaagde er vervolgens in om zich aan de controle te onttrekken en in de woning te vluchten, van waaruit u grijsde naar de politie en hen verder uitdaagde en uitschold. Op vraag van de politie kwam u uiteindelijk uit de woning en enkele keren stapte u voorbij de deur in en uit de woning. Uiteindelijk werd u gevat en van uw vrijheid beroofd wegens verstoring van de openbare orde. U werd door twee politiemannen vastgehouden en toen u een rochelend geluid maakte om te spuwen, werd u naar de grond gebracht. U probeerde zich voortdurend los te rukken, vooral tijdens het boeien en een inspecteur liep daarbij een lichte verwonding op aan de rechter elleboog. Uit het vonnis blijkt dat u bij de politie gekend stond voor talrijke feiten die verband houden met een groep hangjongeren en overlast in de buurt. Uit het verhoor bleek dat u voor de politie slechts minachting en misprijzen kon opbrengen. Uit uw houding, de

verklaring en de gedraging bleek dat u geen schuldinzicht, nog enige spijt had over uw gedrag. Gezien uw persoonlijkheid kwam een werkstraf eerder ongepast voor; u was inmiddels trouwens aangehouden voor de feiten van afpersing, zodat niet vast stond dat u in de mogelijkheid was om een werkstraf uit te voeren. Een effectieve gevangenisstraf van 4 maanden diende u tot betere inzichten te brengen, zodat u een minimum aan respect zou leren opbrengen voor de fysieke en psychische integriteit van de dragers van het openbaar gezag.

(...)De Strafvuotoeringsrechtbank van Gent (hierna: SURB) heeft bij vonnis van 08.03.2021 uw verzoek tot een voorwaardelijke invrijheidstelling afgewezen. Uit dit vonnis blijkt: "Bij vonnis d.d. 16.11.2020 werden zowel het verzoek tot beperkte detentie als elektronisch toezicht afgewezen. Zo liep zijn detentiedrag niet van een leien dakje, kon hij nog niet genieten van uitgaansvergunningen en penitentiaire verloven, was de maatschappelijke enquête nog niet gevoegd en was er nog geen begeleiding inzake zijn verslavingsproblematiek geconcretiseerd. De rechtbank merkte op dat de heer P. zich bovendien via de weg der geleidelijkheid diende te bewijzen en zijn reclassering diende voor te bereiden. Thans ligt een verzoek voorwaardelijke invrijheidstelling voor, doch dit verzoek dateert van vóór de afwijzing beperkte detentie en elektronisch toezicht. Sinds de afwijzing is er nog niet veel gewijzigd in het dossier. Hij kon nog steeds niet genieten van uitgaansvergunningen en penitentiaire verloven. De maatschappelijke enquête werd intussen wel gevoegd aan het dossier. Blijkt dat betrokkene terecht kan bij zijn ouders. De justitieassistent voegt er wel aan toe dat er best een evaluatiemoment gekoppeld wordt aan het penitentiair verlof alvorens over te gaan tot elektronisch toezicht of voorwaardelijke invrijheidstelling. Er is momenteel een nieuwe aanvraag voor penitentiair verlof lopende. De directie meldt ter zitting dat betrokkene, sinds hij in de gevangenis te Wortel verblijft, geen tuchten meer heeft opgelopen. Hij staat tevens op de wachtlijst om te werken. Het zal nu aan betrokkene zijn om zich verder te bewijzen tijdens detentie, alsook tijdens uitgaansvergunningen en penitentiaire verloven. Het toekennen van een voorwaardelijke invrijheidstelling is thans voorbarig. De rechtbank weerhoudt thans minstens het risico op het plegen van ernstige strafbare feiten waardoor zijn verzoek wordt afgewezen". U mag een nieuw verzoek doen voor een voorwaardelijke invrijheidstelling vanaf 07.09.2021.

Op 31.03.2021 werd er in de gevangenis te Wortel opnieuw een tuchtmaatregel genomen voor het oprapen van een pakketje en het overgooien van een pakje.

De Dienst Detentiebeheer stemde op 04.06.2021 in met de verderzetting van de penitentiaire verloven u toegekend op 19.03.2021, weliswaar met de aanpassingen van de voorwaarden om het risico inzake onttrekking in te perken. U dient te worden opgehaald aan de gevangenis en teruggebracht te worden naar de gevangenis door één van uw ouders. De uitgaansvergunningen u toegekend op 14.01.2021 kunnen worden voortgezet mits aanpassing van de voorwaarden: enkel op te nemen mits de voorafgaande bevestiging dat een afspraak mogelijk is zelfs gelet de onzekerheid i.v.m. uw verblijfsrecht; op de hoogte gebracht te worden van de beslissing van DVZ, van zodra deze ter beschikking is; onder begeleiding van een vertrouwenspersoon, goedgekeurd door de gevangenisdirecteur.

Uw advocaat benadrukte per mail d.d. 16.06.2021 dat u een eenmalige grote fout heeft begaan en dus geenszins in staat van herhaling diverse feiten heeft gepleegd; u schuldinzicht toont en bezig bent met uw reclasseringsplan dat ondertussen volledig op punt staat; er woont is, werk en begeleiding; u uitgangsvergunning en penitentiaire verloven heeft; dat u deze zomer opnieuw verschijnt voor de SURB voor de strafmodaliteit elektronisch toezicht en van zodra er een beslissing van deze rechtbank ontvangen werd, uw advocaat niet zal nalaten deze over te maken.

Tot op heden (19.07.2021) ging u nog niet in penitentiair verlof of uitgaansvergunning.

Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat er weldegelijk sprake is van schuldbesef of -inzicht, spijt of een duidelijke gedragswijziging. Het gegeven dat u bezig bent met uw reclassering en u in de gevangenis op de wachtlijst staat om te werken, wijst er nog niet noodzakelijk op dat u tot inkeer bent gekomen of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Uit het uitwerken van een reclasseringsplan kan niet zonder meer blijken dat het gevaar voor recidive geweken is. Het reclasseringsplan is gerelateerd aan uw detentie en uw individueel strafuitvoeringstraject.

Voorgaande illustreert duidelijk dat uit uw persoonlijk handelen een voor de maatschappij gevaarlijke ingesteldheid naar voren komt en dat het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. U deelt de fundamentele waarden van de Belgische samenleving duidelijk niet,

uw daden getuigen van een immorele en criminele ingesteldheid, alsook van een absoluut gebrek aan respect voor andermans integriteit en eigendomsrecht. U heeft een totaal verstoord waardenpatroon, een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en uw gedragingen tonen een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. De maatschappij dient beschermd te worden tegen individuen zoals u die enkel en alleen rekening houden met zichzelf. Er zijn dan ook ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Het gedrag dat u vertoont, getuigt overduidelijk van een gebrek aan normbesef, een gewelddadige, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. De vaststelling dat u sinds u in België verblijft, reeds tweemaal werd berispt door de jeugdrechtbank en dat u tweemaal veroordeeld werd voor criminele feiten, wijst er voorts op dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u uw verslavingsproblematiek inmiddels onder controle heeft. Het risico dat u ook in de toekomst weer strafbare feiten zal plegen, is te groot. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.”

Deze motieven van de bestreden beslissing, die niet kennelijk onredelijk zijn, vinden steun in het administratief dossier en bevatten een correcte beoordeling.

In de bestreden beslissing wordt rekening gehouden met verzoekers leeftijd van 11 jaar als hij in België toekwam, met de banden die hij heeft in België en zijn oma in Polen, met het gegeven dat verzoekers dichte familie in België woont en dat hij *hic et nunc* geen werk heeft in Polen. De bestreden beslissing stelt vast dat door zijn jonge leeftijd en gevolgde opleidingen de kans tot heropbouw van een normaal leven in Polen vergroot en dat verzoekers familie hem kan ondersteunen, hem kan bezoeken of op andere wijze contacten kan onderhouden, zelfs dat geen reden voorligt waarom bepaalde familieleden hem niet zouden kunnen volgen naar het herkomstland. Verzoeker stelt zelf dat hij in België de verkeerde vrienden had zodat hij hoe dan ook vrienden zal moeten maken, wat ook kan in het herkomstland, ver van het crimineel milieu waar verzoeker blijkbaar in verzeilde. Verder stelt verzoeker ten onrechte dat het gaat om een slechts éénmalig feit. Dit wordt duidelijk tegengesproken door de bestreden beslissing en blijkt uit de stukken van het administratief dossier.

De gegeven opsomming van voorbeelden van ernstige feiten in de voorbereidende werken van de wet van 24 februari 2014, wat verzoeker citeert, zijn slechts voorbeelden en niets meer.

Verzoeker klaagt zich dat hij sinds zijn 18 jaar in de gevangenis verblijft, maar legt geen aanwijzingen voor waaruit blijkt dat hij aan enige werkbesteding deed in de periode 2017, 2018 en 2019. Terwijl uit het Dolsis-onderzoek blijkt dat hij, zij het sporadisch, wel inkomsten kon verwerven in 2016.

Het gegeven dat hij thans over een reclasseringsdossier beschikt, doet aan het voorgaande geen afbreuk. De afhankelijkheid van zijn ouders kan op financieel vlak verder gezet worden in het herkomstland.

Verder lijkt het alleen verzoeker te zijn die voorhoudt geen actueel gevaar te vormen, wat in tegenspraak is met de voorwaarden die gekoppeld worden aan een penitentiair verlof en het standpunt van de strafuitvoeringsrechtbank.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande correct:

“De Strafvatvoeringsrechtbank van Gent (hierna: SURB) heeft bij vonnis van 08.03.2021 uw verzoek tot een voorwaardelijke invrijheidstelling afgewezen. Uit dit vonnis blijkt: “Bij vonnis d.d. 16.11.2020 werden zowel het verzoek tot beperkte detentie als elektronisch toezicht afgewezen. Zo liep zijn detentiegedrag niet van een leien dakje, kon hij nog niet genieten van uitgaansvergunningen en penitentiaire verlopen, was de maatschappelijke enquête nog niet gevoegd en was er nog geen begeleiding inzake zijn verslavingsproblematiek geconcretiseerd. De rechtbank merkte op dat de heer P. zich bovendien via de

weg der geleidelijkheid diende te bewijzen en zijn reclassering diende voor te bereiden. Thans ligt een verzoek voorwaardelijke invrijheidstelling voor, doch dit verzoek dateert van vóór de afwijzing beperkte detentie en elektronisch toezicht. Sinds de afwijzing is er nog niet veel gewijzigd in het dossier. Hij kon nog steeds niet genieten van uitgaansvergunningen en penitentiare verloven. De maatschappelijke enquête werd intussen wel gevoegd aan het dossier. Blijkt dat betrokkene terecht kan bij zijn ouders. De justitieassistent voegt er wel aan toe dat er best een evaluatiemoment gekoppeld wordt aan het penitentiair verlof alvorens over te gaan tot elektronisch toezicht of voorwaardelijke invrijheidstelling. Er is momenteel een nieuwe aanvraag voor penitentiair verlof lopende. De directie meldt ter zitting dat betrokkene, sinds hij in de gevangenis te Wortel verblijft, geen tuchten meer heeft opgelopen. Hij staat tevens op de wachtlijst om te werken. Het zal nu aan betrokkene zijn om zich verder te bewijzen tijdens detentie, alsook tijdens uitgaansvergunningen en penitentiare verloven. Het toekennen van een voorwaardelijke invrijheidstelling is thans voorbarig. De rechtbank weerhoudt thans minstens het risico op het plegen van ernstige strafbare feiten waardoor zijn verzoek wordt afgewezen". U mag een nieuw verzoek doen voor een voorwaardelijke invrijheidstelling vanaf 07.09.2021." (eigen onderlijning)

Binnen de maand na dit vonnis stelde verzoeker zich op 31 maart 2021 opnieuw bloot aan een tuchtmaatregel.

Voorts blijkt dat verzoeker wel degelijk soortgelijke strafrechtelijke inbreuken pleegde, los van de vraag of verzoeker zich in staat van wettelijke herhaling bevond op het ogenblik van zijn laatste veroordeling.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt tevens dat de verwerende partij rekening hield met de duur van verzoekers verblijf in België, zijn (gebrek aan) integratie, zijn gezondheid (niets ligt voor waaruit gezondheidsproblemen blijken), zijn gezins- en familielevens, zijn voorgehouden sociale en culturele integratie en wat er reeds van band met het herkomstland bestaat. Verzoeker heeft meer dan de helft van zijn leven in het herkomstland doorgebracht en zijn oma woont aldaar. Contacten met haar kunnen opgenomen worden, minstens toont verzoeker het tegendeel niet aan. Verzoeker gaat eraan voorbij dat in dit geval de bescherming van de samenleving meer dient door te wegen dan zijn eigen belangen. Verzoeker is niet ernstig als hij voorhoudt slechts een "éénmalig feit" te hebben gepleegd.

Gelet op verzoekers gedragingen tijdens zijn verblijf in de gevangenis blijkt er een gebrek aan normbesef en is het gevaar voor de maatschappij nog actueel.

Enige afwezigheid van een burgerlijke partijstelling in het kader van de strafrechtelijke processen, doet aan het voorgaande geen afbreuk. De bestreden beslissing werd proportioneel genomen.

Ook de schending van artikel 44bis, §§2 en 4, van de Vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt. Wat te verwachten valt over een toekomstig werk in het herkomstland, kwam ook aan bod in de bestreden beslissing.

Het evenredigheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520).

Het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toelaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat niet het geval is.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624), wat het geval is.

Het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als een van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan (RvS 6 februari 2001, nr.

93.104). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat door het bestuur gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021). Verzoeker toont geenszins aan dat zijn verwachtingen rechtmatig zijn.

De schending van het rechtszekerheidsbeginsel kan niet worden aanvaard. Het houdt in dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn. De rechtzoekende moet in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kunnen voorzien, op het tijdstip dat de handeling wordt verricht. De overheid mag daarvan niet zonder objectieve en redelijke verantwoording afwijken (RvS 22 maart 2004, nr. 129.541). Uit de eerdere bespreking van het middel blijkt geenszins dat de staatssecretaris onwettig heeft gehandeld. Het rechtszekerheidsbeginsel is dus niet geschonden.

2.5. Verzoeker voert in het kopje van zijn middel nog de schending aan van artikel 8 van het EVRM, van artikel 7 van het Handvest en van artikel 22 van de GW, telkens samen gelezen met de schending van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet en de aangehaalde beginselen van behoorlijk bestuur, zoals hierboven werd besproken. Verzoeker haalt geen andere grieven aan zodat de schending van deze bepalingen niet aannemelijk wordt gemaakt.

De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing correct stelt:

“U verklaarde geen duurzame relatie te hebben op het grondgebied, evenmin zou u (minderjarige) kinderen hebben.

Uw vader (P. A. A., geboren te Koscierzyna op 01.01.1978, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 17.02.206), uw moeder (P. J. M., geboren te Koscierzyna op 28 05.1979, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 29.11.2021), uw broers (P. F. P., geboren te Koscierzyna op 29.11.2006, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 24.08.2025 en P. K. D., geboren te Koscierzyna op 16.04.1997, van Poolse nationaliteit, E-kaart geldig tot 29.11.2021), uw zussen (P. W. J., geboren te Koscierzyna op 02.12.2010, van Poolse nationaliteit, identiteitskaart voor kinderen geldig tot 07.07.2018 en P. E. A., geboren te Oostende op 09.09.2014, van Poolse nationaliteit, identiteitskaart voor kinderen geldig tot 19.06.2019) verblijven in België. Uw vader en uw moeder komen op bezoek in de gevangenis.

Vóór u in de gevangenis terecht kwam, woonde u op hetzelfde adres als uw moeder, uw vader, uw broer F. en uw zussen W. en E. Uw broer K. woont sinds 04.01.2018 op de (...) te 8450 Oostende. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en broers en zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens; EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van dergelijke afhankelijkheid tussen u en uw moeder, uw vader, uw zussen en uw broers. U legt immers geen stukken voor die het tegendeel bewijzen.

Uit de omstandigheid dat u over een (vaste feitelijke) verblijfplaats beschikt bij uw moeder, uw vader, uw broer F. en uw zussen W. en E. en dat u in het verleden altijd bij hen gewoond hebt, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw moeder, uw vader, uw broer en uw zussen worden afgeleid. Het gegeven dat uw vader en uw moeder u komen bezoeken in de gevangenis en dat u zo goed als elke dag, vaak meerdere keren per dag met hen belt, wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Uw leeftijd, met name 21 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Desgewenst zouden uw ouders u ook vanuit België kunnen ondersteunen, bijvoorbeeld door stortingen. Er is geen onoverkomelijke hinderpaal om regelmatig contact te onderhouden, daar uw familie het land op volkomen regelmatige wijze kan in- en uitreizen.

Louter ten overvloede wordt opgemerkt dat u niet aantoonde dat er concrete hinderpalen voorliggen voor (een deel van) uw familieleden om samen met u terug te keren naar Polen. Concrete argumenten liggen in dit verband niet voor.

Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Uw ouders slaagden er blijkbaar in het verleden niet in u nodige structuur en begeleiding te geven om u van het slechte pad te houden, er liggen geen elementen voor waaruit blijkt dat zij daar nu wel in zouden slagen. Dat de uitoefening van uw familieleven met uw moeder, uw vader, uw broers en uw zussen die in België gevestigd zijn, moeilijker zal verlopen, is het loutere gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De contacten met familie en vrienden in België kunnen ook op andere

manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen. Ze kunnen u vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van een privéleven in Polen of elders.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.” (eigen onderlijning).

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te weerleggen.

In beginsel heeft de bescherming die artikel 8 van het EVRM biedt hoofdzakelijk betrekking op het kerngezin (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland (GK)*, § 94). Banden met andere gezinsleden dan die van het kerngezin of familieleden worden slechts gelijkgesteld met een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond. Het EHRM oordeelt dat “*de relaties tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs van de bescherming van artikel 8 zullen genieten zonder dat het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid wordt aangetoond, naast de gewone affectieve banden*” (EHRM 13 februari 2001, *Ezzouhdi/Frankrijk*, § 34; EHRM 10 juli 2003, *Benhebba/Frankrijk*, § 36).

De afhankelijkheidsrelatie moet aldus de gebruikelijke banden, die tussen familieleden bestaan, overstijgen. In dit geval dient een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie te worden aangetoond tussen de verzoeker en diens ouders.

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen enkel beschermd wordt door artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de normale affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, *Mokrani/Frankrijk*, § 33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, *K.M./Zwitserland*, § 59).

Wat een eventuele financiële afhankelijkheid betreft, wijst de bestreden beslissing erop dat verzoeker als jonge man geacht is in staat te zijn een eigen leven op te bouwen en gebruik te maken van zijn kennis en opleidingen om werk te vinden in het herkomstland. De ouders kunnen desgevallend verzoeker financiële steun geven vanuit België. Verzoeker geeft geen aanwijzingen van het tegendeel. De ouders van verzoeker kunnen hem bezoeken. Voorts is verzoeker bijzonder vaag op welke wijze artikel 8 van het EVRM dan wel geschonden zou zijn. Ook over zijn privéleven geeft verzoeker weinig of geen concrete aanwijzingen. Door louter te stellen dat hij in België, na het uitzitten van zijn straf, over werk kan beschikken en het voorleggen van een werkbelofte, toont verzoeker niet aan waarom dit niet mogelijk zou zijn in het herkomstland, desgevallend met behulp van zijn oma. Verzoeker betwist niet dat de Poolse taal zijn taal is en verzoeker toont *in concreto* niet aan waarom de gedane opleiding(-en) niet even nuttig zijn in het herkomstland. Over het concrete privéleven in België spreekt verzoeker zich niet uit; integendeel stelt hij dat hij een breuk heeft gemaakt met zijn vroegere vrienden die hem op het slechte pad brachten. Van een ander sociaal en cultureel leven maakt verzoeker niets bekend. Ook niet tijdens het uitoefenen van zijn hoorrecht. Zelfs bij het bestaan van een privéleven en een familieleven in de zin van artikel 8 van het EVRM gaat verzoeker voorbij aan de vaststelling dat hij nog steeds een actuele, werkelijke en ernstige bedreiging voor de samenleving vormt en het openbaar belang in dit geval voorrang heeft.

Artikel 8 van het EVRM verleent geen enkele categorie vreemdelingen een absoluut recht op niet-uitwijzing. Uit de rechtspraak van het Hof blijkt desalniettemin overduidelijk dat de uitwijzing van een vreemdeling in bepaalde omstandigheden in strijd is met artikel 8 van het EVRM (zie bijvoorbeeld de arresten *Moustaquim en Boultif*, voornoemd, *Beldjoudi c. Frankrijk*, 26 maart 1992, reeks A 234-A ; zie ook *Amrollahi c. Denemarken*, nr [56811/00](#), 11 juli 2002, *Yilmaz c. Duitsland*, nr [52853/99](#), 17 april 2003, en *Keles c. Duitsland*, nr [32231/02](#), 27 oktober 2005). Het Hof heeft in zijn arrest *Boultif* de criteria opgesomd die moeten worden gehanteerd om te beoordelen of een verwijderingsmaatregel nodig was in een democratische samenleving en in verhouding was tot het legitieme nagestreefde doel. Deze criteria – die worden weergegeven in paragraaf 40 van het arrest van de Kamer – zijn de volgende:

- de aard en de ernst van de inbreuk begaan door de betrokkene;
- de duur van het verblijf van de betrokkene in het land waaruit hij wordt uitgewezen;
- de duur die verstreken is sinds de inbreuk, en het gedrag van de betrokkene tijdens die periode;
- de nationaliteit van de betrokkenen;
- de gezinssituatie van de betrokkene en, naargelang het geval, de duur van het huwelijk, alsook andere factoren die getuigen van een daadwerkelijk gezinsleven;

- de vraag of de echtgenoot kennis had van de inbreuk bij de totstandkoming van de gezinsband;
- de vraag of er kinderen zijn geboren uit dit huwelijk en desgevallend hun leeftijd, en;
- de ernst van de moeilijkheden die de echtgenoot dreigt te ondervinden in het land waarheen de betrokkene zal worden uitgewezen.

Verzoeker heeft geen eigen kerngezin en geen kinderen.

Met de andere hierboven opgesomde elementen, de *Boultif*-criteria, werd rekening gehouden in de bestreden beslissing en verzoeker slaagt er niet in deze motieven te weerleggen.

Ook heeft de bestreden beslissing rekening gehouden met gegevens die verzoeker kenbaar maakte tijdens het uitoefenen van zijn hoorrecht en die belang kunnen hebben met betrekking tot de toepassing van artikel 8 van het EVRM:

“Op 15.06.2021 werd u tijdens een gesprek met de terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en dat u mogelijks de toegang tot het Belgisch grondgebied voor een bepaalde periode onttrokken zou worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Op 15.06.2021 werd de vragenlijst hoorrecht ingevuld. U verklaarde dat uw taal Pools is; dat u Engels en Nederlands kan lezen en schrijven; dat u sinds 2012 in België bent; dat u uw Poolse identiteitsdocumenten verloren bent en dat uw E-kaart kapot is maar dat deze normaal geldig is tot 2025; dat u geen ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was bij uw ouders in de (...) te Bredene; dat uw ouders intussen verhuisd zijn naar het (...) te Bredene en dat u bij uw ouders terecht kan; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in België; dat u familie heeft die in België verblijft, namelijk uw ouders (P. A. A. en P. J. M.) uw broers (P. K. en P. F.) en uw zussen (P. W. en P. E.); dat uw ouders op bezoek komen en dat het niet geschikt is voor kinderen; dat ze in Wortel nog niet op bezoek zijn geweest omdat het bijna 200 km is; dat u geen minderjarige kinderen in België; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat uw oma A. in Koscierzyna woont; dat u geen minderjarige kinderen heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u het 5de leerjaar in Wenduine gevolgd heeft; dat u daar 1 jaar gezeten hebt en verhuisd bent naar Bredene, waar u het 6de leerjaar heeft gedaan in Don Bosco; dat u een korte periode in het VTI te Oostende zat; dat u dan gestopt bent en overgestapt naar het Maritiem Instituut te Oostende, waar u bent gebleven tot u bijna 18 jaar was; dat u een getuigschrift van ‘Visserij’ hebt; dat u even deeltijds onderwijs (leercontract) gedaan heeft in de visserij; dat u nog niet heeft gewerkt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u niet opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u niet naar uw land kan terugkeren omdat u hier alles opgebouwd heeft; dat u hier uw familie heeft; dat uw reclassering in orde is en dat u graag hier zou blijven.

Uw advocaat voegde op 16.06.2021 volgende documenten toe: een uittreksel uit het bevolkings- en vreemdelingenregister met gezinssamenstelling; een getuigschrift van woonst met historiek van het adres; een bezoekerslijst van de gevangenis; een telefonielijst van de gevangenis; een beslissing verderzetting uitgangsvergunningen en penitentiair verlof; wachtlijst werk in de gevangenis; een attest van verworven competenties ‘Roerganger’ en uitbetalingen uitvaren op zee.

Uw advocaat wenste in haar mail d.d. 16.06.2021 te benadrukken dat u nog zeer jong bent. Er in Polen enkel een oma woonachtig is met wie u geen contact heeft. U sinds uw jonge jaren in België verblijft, Nederlands spreekt en werkbereid bent. Dat gezien u al zo lange tijd niet meer in Polen bent geweest, u aldaar absoluut geen toekomst meer heeft. U behaalde er geen enkel diploma en u stelt zich openlijk de vraag of u er ooit aan een job zou geraken.” (eigen onderlijning)

De bestreden beslissing heeft met al deze elementen rekening gehouden en deze correct beoordeeld. De motieven zijn niet kennelijk onredelijk. Er wordt blijk gegeven van een evenwichtige beoordeling.

Daargelaten de vaststelling dat de bestreden beslissing vooralsnog niet gepaard gaat met een verwijderingsmaatregel, maakt verzoeker de schending van artikel 8 van het EVRM niet aannemelijk.

Omdat artikel 7 van het Handvest en artikel 22 van de GW rechten bevat die overeenstemmen met die welke worden gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM, moet artikel 7 van het Handvest dezelfde inhoud en reikwijdte worden toegekend als aan de door artikel 8, eerste lid, van het EVRM geboden bescherming, zoals uitgelegd in de rechtspraak van het EHRM (HvJ, 5 oktober 2010, C400/10; HvJ 15

november 2011, C-256/11, *Dereci*). Uit de eerdere bespreking blijkt dat verzoeker de schending van artikel 8 van het EVRM niet aannemelijk maakt zodat de schending van artikel 7 van het Handvest evenmin is aangetoond.

2.6. De Raad besluit dat het enig middel in al haar onderdelen, voor zover deze ontvankelijk zijn, ongegrond is.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN